

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Naturalis Talenti ad Status & Ministeria Ecclesiæ exiguitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

sacerdotii & continentia, in eo qui ob naturæ suæ constitutionem vitur, nec potest carnis impulsibus resistere; nisi vinum nouum in vtre antiquo, quod rumpit recipientem, estque condemnationis eius occasio: quod si ex indi- cijs tantum naturalibus progrediamur (omissis superioribus alijs inspira- tionibus) existimare omnino licet, Deum non vocaturum tales ad Statum, talento & viribus ad eò imparem; sed ad aliquem alium, qui non exigat tan- tum feruorem & perfectionem: in quo & ipsum Officiu, & qui illud ge- rit, melius habebunt: quia & Officiu geretur bene, & qui illud gerit, in eo saluabitur.

§. 2. *Naturalis Talenti ad Status & Ministeria Ecclesie exiguitas.*

SED quoniam omne talentum solius naturæ est valdè exiguum ad hos Status, & ministeria Ecclesie, ac Reip. Christianæ; nec Deus vult se his naturæ legibus alligare: hinc est, quod quæ idem Dominus author est gratiæ, excellentiorem aliam & sublimiorem viam habeat, cum mira suauitate, qua communicat supernaturaliter inclinationem & talentum per cælestes suas illustrationes & inspirationes, aliæque subsidia & auxilia, quibus præuenit adiuuatque, quos ad Statum aliquem, Officiu aut ministerium vocat. Ita vt, si naturalem illi propensionem, & aptitudinem ad ea habeant, valdè eam gratiâ suâ perficiat: quod si desit, ipse eadem sua vocatione, aptitudinem illis tribuat. Nam diuinæ vocationis gratia adfert secum talia auxilia, vt propensionem viresque præbeat ad ea opera præstanda, ad quæ propensio illa dirigatur; vincitque naturæ repugnantiam, & facit ad id inclinare, quod antea auersabatur; ac præstare, quod per se solâ non poterat. Quæ obrem Sanctus Thomas dixit: vocatum à Deo ad Statum religiosum, non posse dubitare de facultatibus & viribus ad vitam in ea ducendam: quia Deus eas præbet à se vocatis. Nam *a qui sperant in Domino (ait Isaias) mutabunt fortitudinem, assument pennas sicut Aquila; current, & non laborabunt; ambulabunt, & non deficient.* Et in hunc sensum distribuit CHRISTVS Dominus noster horum Statuum & Officiorum talenta, *b vnicuique secundum propriam virtutem: non naturalem, quam ex se habebat; sed communicatam ab ipso Domino: qua etiam præuenit eundem; nec plus oneris imponit, quam possit his viribus & virtute ferre. Et qui accepit quinque talenta, & qui duo aut vnum (nisi ipsi sibi desint) semper habebunt auxilium necessarium ad negotiandum fideliter cum eis: gratia enim supplebit naturæ defectum; & inspiratio diuina inclinationem addit supernaturalem, vbi naturalis defecerit, & vires diuinas; quas qui habet, non indiget humanis. Quæ obrem DEVS DOMINVS noster ad ostendendas inæstimabiles gratiæ suæ diuitias, solet hisce suis inspiratio-*

nibus

*Officia in-
clinationi
attempa-
randa.*

2.

*Inspiratio
cælestis.*

*Propria vir-
tutis duplex,
Naturalis
& commu-
nicata.*

*2. 2. q. ult. a
ult.
a Isaiâ 40.
31.*

b Matt. 25.

15.

*Ex S. Thom.
2. 2. q. 24. a
3. ad prim.*

nibus ad egregia aliqua facinora aliquos vocare, qui naturalibus facultatibus ad ea præstanda carent; datque magnanimitatem ijs, qui natura sunt timidi; & tranquillitatem inquietis; castitatem ijs, qui ex constitutione sua sunt lasciuui. Et quemadmodum olim ad insignes victorias obtinendas insignes & strenuos Duces, & animosos milites elegit: aliquando tamen etiam debiles faminas, qualis e *Deborah* fuit, *Judith*, & milites tyrones ac timidos, quales esse solent famuli e *pedissequi* in exercitu eligebat: ita nunc ad fundandas ac reformandas Religiones & alia huiusmodi egregia facinora elegit aliquando viros magnos, magni ingenij, iudicij, nobiles, & qui alia multa habent talenta naturalia: sed aliquando tamen etiam eligit debiles mulieres, & homines idiotas, & qui exiguas habent facultates: iuxta illud Apostoli: *videte vocationem vestram fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: sed qua stulta sunt mundi, elegit Deus, ut confundat sapientes; & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia, & ignobilia mundi, & cõtempnibilia elegit Deus, & ea que non sunt, ut ea, qua sunt, destrueret: ut non glorietur omnis caro in conspectu eius.* Hoc autem, quod Apostoli à natura non habuerunt, consecuti sunt gratia diuini Spiritus, qui, cum eos elegit, transmutauit, & ad sublime adeo officium euexit, ut suam omnipotentiam manifestaret; quod Amos Propheta plausibili quadam comparatione expressit, dicens: *g qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terra: Dominus h Deus omnipotens nomen est eius;* indicat enim quod quemadmodum Deus, quæ est naturæ author, omnipotentiam suam manifestat, & ducens aquas dulces, non ex fluminibus tantum, sed etiam ex falsis maris aquis, quas Solis radijs calefaciens, conuertit in subtilissimos aquæ vapores, qui in altum ascendentes, condensantur in nubes; à ventis verò pelluntur per totam terram, quam irrigant & fœcundant. Et hoc opus appellatur *vocatio aquarum maris*, quia obediunt voci Creatoris: ita etiam (ait S. Hieronymus) idem Deus, quæ est author gratiæ, omnipotentiam suam manifestat, mutando ipsam naturam pro libitu suo, ex vno contrario, alterum deducendo, vocando & extrahendo ex mari huius mundi homines natura sua crassos, rudes, inquietos, quos cœlestis suæ lucis radijs mutat in alios viros; & exaltat ad sublimem quandam vitam, plus quàm humanam: ut Spiritus S. ventis tanquam nubes impellantur, suæque doctrina irrigent corda terrena, & ita ea fœcudent, ut Sanctorum operum fructus producant.

Cum igitur tanta sit Dei nostri potentia, adeoque miranda eius gratiæ efficacitas, quicumque certa habebit indicia, quod vocetur à Deo speciali vocatione ad aliquem Statum, Officium, aut egregium aliquod facinus, etiamsi defectum in se aduertat talentorum & facultatum naturalium, non debet herere, aut dubitare, quin diuinæ vocationi obediat: confidens in

Deus nunc
magnos eli-
git nunc
paruos.

iudic. 3. 9.
cc. 1. 9.
1. iud. 10. 7.
1. Reg. 20.
14.

1. Cor. 1. 26

Amos. 5. 8
LXX.

Vocatio a-
quarum
maris.

Vocationi
diuinæ pa-
rendum.

In Luc. 14. 28

Deus supra
naturam.Deus reges
natos iuuat
sua gratia.

13. Reg. 3. 7.

4. Reg. 12. 2

domino vocante, quod ostensurus sit suam Omnipotentiam, ac suppletur, quod ipse naturæ deest. Hoc enim valde est conforme omnibus prudentiæ Christianæ regulis. Nam si prudens aliquis velit turrim sibi valde utilem ædificare, cum cogitat de facultatibus ad eam ædificandam, (ne forte, si cœperit ædificare, & non potuerit consummare, illudatur) non solum computat sumptus, quos ex proprio patrimonio habere possit; sed etiam quos speret, se, aut ab amicis titulo donationis, aut ab alijs elemosina posse comparare, qui sumptus, si essent valde copiosi, etiam si patrimonium sit alias exiguum, poterit prudenter ædificium aggredi: ita etiam qui arduam & perfectam aliquam vitæ rationem inire cupit: non solum respicere debet naturale talentum quod habet, inclinationes scilicet & ingenium, aliasque naturales dotes: quia hi sumptus, qui sunt tanquam patrimonium proprium, licet aliquid valeant, non tamen sufficiunt ad Christianæ perfectionis turrim consummandam. Sed quamuis videat, sibi ad rem tam arduam multa deesse: si tamen pignus, quoddam internum habeat, quod Deus sit illi aded copiosa gratiæ auxilia suppeditaturus, vt naturalem ipsius defectum suppleat, bene poterit animosè aggredi ædificium. Hoc autem pignus, & spem habet, quem Deus vocat, & efficacibus suis inspirationibus, & pullibus cælestibus prauenit: gratia enim diuinæ vocationis secum adfert huiusmodi auxilia. Et ipsa experientia (ait S. Gregorius) docet, quod ijs, qui natura sunt sedati, quietisque amantes, solet Deus Dominus noster Spiritum infundere amoris & zeli, qui illos impellit, vt magna sua voluptate angulum & locum quietis suæ deserant, vt possint suos proximos iuuare: alijs verò natura inquietis solet vehementis aded timoris Spiritum infundere, vt tanquam anchoram, faciat alicui angulo fixos inherere. Propter eandem etiam causam non debent animum abijcere, qui hereditate aut successione tenent aliquam dignitatem aut officium in Republ. quod talentum suum, dotesque naturales à Deo sibi datas excedit. nam, cum huiusmodi successio à diuina prouidentia prouenerit: ad eandem spectat prospicere eis in tali necessitate constitutis, ne talem Statum deserant, non habentes naturales ad eum dotes. Et ita disponit Deus altera ex duabus vijs, vel propter orationes concedendo talentum & facultatem, quæ deest, quemadmodum dedit i Regi Salomoni sapientiam, ad suum regnum gubernandum: vel dando eis cor docile & propensum ad consulendum alios, maius ad id talentum habentes; & prospiciendo illis de bonis consiliarijs, qui sua industria suppleant, quod illis ex sua natura deest. Quemadmodum summus Sacerdos k Ioiadas adiuuabat Regem Ioas, qui ob suam infantiam non erat gubernationis capax: ac propterea quam diu Rex

tam

tam boni consiliarij secutus est iudicium & consilium, optimè illi omnia eueniebant.

CAPVT V.

TRIA SPECIALIA MEDIA, QVIBVS DEVS
voluntatem & electionem suam aternam ad aliquos
Status manifestat: præcipuè ad guber-
nationem.

RÆMISSO fundamento, quod iacit Deus Dominus noster, quâ naturæ & gratiæ est author: operæ pretium erit *media* illa indicare, quibus diuina eius prouidentia vtitur ad reipsa distribuendos hominibus Status & Officia Ecclesiæ & Reipublicæ Christianæ, aperiendo per ea electionem, quam ipse in sua æternitate fecit, vt eam fideles sequantur, seque illi conforment, eum in modum, quo dixit populo suo Hebræo, cum constituere vellet super se Regem, sicut omnes per circuitum nationes habebant. *Eum* (inquit) *constitu-eris, quem Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum.* quasi ei dixerit: non pro tuo libitu Regem eliges; sed operam da, vt meam intelligas voluntatem, & quam ego in mea æternitate electionem decreui, vt eam tu sequaris. Et quando Apostoli eligere voluerunt vnum, qui in locum proditoris Iudæ succederet, duos nominarunt, Deumque orarunt dicentes: *ostende quem elegeris ex his duobus.* qua oratione (vt Sanctus Chrysostomus perpendit) significare volebant, Deum Dominum nostrum in sua æternitate iam eam electionem fecisse: se verò cupere, ipsius voluntatem nosse, vt eam sequerentur. Et quoniam voluntas hæc in diuino suo pectore latet: varijs eam medijs manifestat, quorum *tria* hic indicabimus, quæ præcipuè locum habent in Statibus & Officijs sublimioribus, in quibus Electio nostra magis anceps ac difficilior esset: eò quòd talentum & facultas sit magis dubia; & propensio eligentis possit esse valde suspecta: nam etsi existimari posset, eam prouenire ab ipso naturæ & gratiæ authore: fieri tamen posset, vt à nostra potius ambitione & cupiditate procederet; & quòd Officium & Status non tam quæreretur ob animæ aut Reipubl. bonum, quàm ob honorem ipsius, aut lucrum quod est officio coniunctum.

Deut. 17. 15.
Saul
Matthias a
Deo electi,
Act. 1. 24.
Homil. in
Act. Apost.

Propensio
gubernandi
suspecta.